

zabavení zapovídá nakládati se zabaveným právem a se zástavou, nikoli však proti zabavení samému.

Ve věci samé není dovolací rekurs vymáhající strany opodstatněn. Účelem exekuce jest dosáhnouti uspokojení vymáhaného nároku. Jde-li o vymožení peněžité pohledávky, může předmětem exekuce býti jen taková věc v nejširším slova smyslu (§ 291, 292 obč. zák.), jejíž speněžení jest možné a způsobilé vymáhanou pohledávku uspokojiti. Vymáhající věřitelka vede k uspokojení své pohledávky 360.000 Kč s příslušenstvím exekuci na dlužníkovu právo proti Jarmile M-ové na výmaz dluhů na nemovitostech od ní mu prodaných a k zavedení knihovního pořádku převodem vlastnického práva na dlužníka k jedné čtvrtině prodaných mu nemovitostí, zapsaných ve vložce čís. 38 katastrální obce J. posud ve vlastnictví Otty N-a. Předmětem exekuce není tedy ani pohledávka ani nárok na vydání nebo na plnění hmotných věcí, nýbrž »jiné právo majetkové« ve smyslu nadpisu § 331 ex. ř. Práva, na něž exekuce jest vedena, jsou práva vázaná, jsouce spojena na oprávněné straně s jistým trvalým stavem t. j. s držením nemovitostí, takže výkon těchto práv t. j. výmaz hypotékárních dluhů a zavedení knihovního pořádku může žádati jen ta osoba, jež je v knihovním, po případě ve skutečném držení oněch nemovitostí. Nelze proto práva ta samostatně (§ 1392, 1393 obč. zák.) postoupiti. Proto nedovoluje také žádné z těchto práv samostatné hospodářské zpeněžení, neboť mají majetkovou hodnotu jen v souvislosti s nemovitostmi, s hmotnou věcí samou, a nedají se od ní oddělit. K uspokojení vymáhané pohledávky by mohlo vésti jen speněžení nemovitostí samých nebo jejich výtěžků a nikoliv samostatné speněžení oněch práv. Exekuce na ona práva nesleduje tedy účel, by jich speněžením dosáhla uspokojení pohledávky, nýbrž by si připravila půdu jednak pro vedení exekuce na nemovitost samu zapsanou v kn. vl. čís. 38 katastrální obce J., jednak proto, by se hodnota ostatních nemovitostí, na něž vymáhající věřitelka exekuci již vede, výmazem dluhů zvýšila. Třebaže exekuční řád výslovně nepraví, že lze vésti exekuci jen na taková práva, která jsou zcizitelná a speněžitelná, plyne to z povahy a z účelu exekuce.

Čís. 11434.

Žádáno-li o povolení zajišťovací exekuce u exekučního soudu návrhem, v němž bylo osvědčeno nebezpečí zmaření nebo značné stížení dobytí peněžité pohledávky (§ 370 ex. ř.), nemusí býti k návrhu přiloženo potvrzení, že proti exekučnímu titulu bylo podáno odvolání (dovolání).

(Rozh. ze dne 3. března 1932, R I 87/32.)

Rozsudek prvního soudu, vyhovující žalobě, byl doručen žalobci dne 28. listopadu 1931. Téhož dne navrhl žalobce u exekučního soudu povolení zajišťovací exekuce. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Podle ustanovení § 375 ex. ř. může býti žádáno o povolení exekučních úkonů v případech §§ 370, 371 čís. 1—3 a 372 ex. ř. i u exekučního soudu, jakž

se stalo v souzeném případě, avšak k návrhu musí býti připojeno vyhotovení exekučního titulu a úřední potvrzení, že bylo podáno odvolání. V souzeném případě vymáhající strana obdržela rozsudek dne 28. listopadu 1931 a též den podala návrh ve smyslu ustanovení § 370 ex. ř. na povolení exekuce k zajištění. Ježto strana povinná podala odvolání proti rozsudku teprve dne 12. prosince 1931, nemohl exekuční soud povolit exekuci k zajištění, ježto mu scházelo úřední potvrzení, že bylo podáno odvolání.

Nejvyšší soud zrušil usnesení rekursního soudu a vrátil mu věc, by o rekursu znovu rozhodl.

Důvody :

Rekursní soud právem považoval exekuční návrh za návrh ve smyslu § 370 ex. ř., ano v něm bylo osvědčováno nebezpečí hrozící dobytí pohledávky, ale zamítl jej neprávem z důvodu, že k němu nebylo přiloženo podle § 375 ex. ř. potvrzení, že bylo podáno odvolání proti exekučnímu titulu. Podle § 370 ex. ř. jest podmínkou povolení zajišťovací exekuce neprávoplatný exekuční titul a osvědčení zmaření nebo značného stížení dobytí peněžité pohledávky. O tento případ tu jde. Naproti tomu lze podle § 371 čís. 1 ex. ř. povolit exekuci k zajištění peněžité pohledávky i bez takového osvědčení podle konečného rozsudku na základě uznání, proti němuž bylo podáno odvolání, nebo podle potvrzujícího rozsudku druhé stolice, proti němuž bylo podáno dovolání. Předpis § 375 ex. ř. nezostřuje podmínky přípustnosti zajišťovací exekuce podle § 370 ex. ř. Jen ve případech exekuce podle § 371 čís. 1, 2, 3 ex. ř., vyžaduje připojení úředního potvrzení o okolnostech v něm uvedených. Ze srovnání předpisů § 370 a 371 a 375 ex. ř. tedy plyne, že není potřeba přikládati takové potvrzení k exekučním návrhům podaným podle § 370 ex. ř., kde není podmínkou povolení exekuce podání odvolání, po případě dovolání (čís. 1), nebo námitek (čís. 2), nebo žádosti o navrácení v předešlý stav, nebo povolení obnovy trestního řízení (čís. 3). Rekursní soud tudíž neprávem zamítl exekuční návrh na povolení exekuce z důvodu, že scházelo potvrzení o podání odvolání. Dovolací soud však nemůže rozhodnouti ve věci samé, neboť rekursní soud nerozhodl o ostatních námitkách uplatňovaných v rekursu proti usnesení exekučního soudu.

Čís. 11435.

Odevzdal-li zůstavitel vkladní knížku ještě za svého života, ponechav si až do své smrti právo volně s ní nakládati a prohlásiv zároveň, že, co na ní zbude, bude náležeti tomu, komu byla knížka odevzdána, jde o darování na případ smrti podle první věty § 956 obč. zák. Darovanou věc, nebyla-li zachována forma předepsaná pro odkaz, jest vrátiti do pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 3. března 1932 Rv I 15/31.)